

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. október 13.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

AZ ISTEN UJJA EZ

Köszöntés igéje: Zsoltár 8,2.4-5

Mi Urunk Istenünk, mily felséges a te neved az egész földön, aki az egek-re helyezted dicsőségedet. [...] Mikor látom egeidet, a te ujjaidnak munkáját; a holdat és a csillagokat, amelyeket teremtetél: Micsoda az ember – mondom – hogy megemlékezel róla? És az embernek fia, hogy gondod van reá?

Énekek: 121; 608

Lekció: 2Mózes 8,16-19

Alapige: 2Mózes 8,16-19

És szóla az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyújtsd ki a te vessződet és sujtsd meg a föld porát, hogy tetvekké legyen egész Égyiptom földén. És aképen cselekedének. Áron kinyújtá kezét az ő vesszejével és megsujtá a föld porát, és tetvek lőnek emberen és barmon; a föld minden pora tetvekké lőn egész Égyiptom földén. És úgy cselekedének az írástudók is az ő varázslásukkal, hogy tetveket hozzanak elő, de nem teheték; és voltak a tetvek emberen és barmon. És mondák az írástudók a Faraónak: Az Isten uja ez. De kemény maradt a Faraó szíve, és nem hallgata reájok; amint mondotta az Úr.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, isteni fenséged ragyog dicsőségben, hatalomban, ahogy a zsoltárban is megvallhattuk, a teremtet világ minden dicsősége, dolga azt hirdeti, ki is vagy te. És köszönjük neked, hogy a természetben, a történelem folyamatában, menetében is kijelentetted fenségednek dicsőségét.

Olyan jó volt azt hallani, hogy a gyermekek a hétvégén kirándulhattak, mert nagyon szép időt adtál nekik is. A fiatalok focizhattak a focikupán, mert sült a nap és az időjárásban is megmutattad itt Budapesten is, milyen a te kegyelmed. Közben adtál esőt is, esőket az elmúlt hetekben. Köszönjük, hogy van ki-

re tekintenünk, amikor csak azt nézzük, ami a külső dolgok körülöttünk, áldásaid számunkra.

És ott vannak a lelkiek: magasztalunk téged a te igédért, a személyes csendességben olvasható igéért, a gyülekezeti közösségben kapott ajándékokért. És hálát adunk, hogy hét közben mindig elcsendesedhetünk előtted az istentiszteleten is.

Köszönjük neked, hogy ma is rád tekinthetünk, ahogy énekeltük is, valóban, és áldunk téged, hogy ma is Jézusban látunk majd. Szeretnénk az Úr Jézus személyét még jobban megismerni, a vele való közösségben teveled is, Atyánk, még mélyebb szeretetkapcsolatba kerülni. Ezért, ha kell, erősíts minket, bátoríts, vigasztalj a te igéd üzenetén keresztül Lelked által.

Köszönjük, hogy ezt kérhetjük is tőled Jézus nevében.

Ámen.

Igehirdetés

A homokrajzot készítő művész kezei, ujjai, mesteri mozdulatai mindig lenyűgözőek. Amikor én életemben először láttam, nem akartam a szememnek hinni a televízión keresztül. Pillanatok alatt változnak a képek, hogy elmesélhesse, bemutathassa az egész történetet. Ha a testvérek nem láttak még homokrajzot, meg lehet nézni az interneten, ha beírjuk a keresőbe, hogy homokrajz. Híres magyar művészek is vannak közöttük. Egy szomorú témájú képrészletet egyszerre csak egy vidám, megmosolyogtató mozzanat, képrészlet vált föl. Az egyik pillanatban még az én szemem is könnyes lett, mert tényleg nagyon megható volt az a homokkép a történet menetében, aztán a következő pillanatban pedig már a nevetéstől csillog a szem, mert csak egy mozdulat és egy szomorú arc máris vidám arcot mutat, mert akkor a történetben már arról van szó.

A harmadik csapásnak a bibliai történetét olvasva – és ennek a központi kifejezése majd az igehirdetés üzenetében ez lesz: „az Isten ujjja ez” – jutott eszembe ez az emlékem a homokrajz és a művész munkája kapcsán. És az, hogy csakugyan ez igaz, hogy az Úr kezének, ujjának mozdulatait is lehet látni a kijelentés alapján ebben a világban ma is, ahogy Mózesék idejében is. Vajon mit gondol, mit gondolhat, mit érezhet az Úr népe, hogyha az Úr igéje alapján fölfedezi a maga életében, egy ország, egy nép életében, vagy világméretekben is, hogy Isten keze munkája, Isten ujjának az apró részletekbe menő munkája hogyan is mutatkozik meg ma is.

Ami itt a harmadik csapás történetében nagyon fontos, látszik, hogy Isten még a Sátánt, tehát az ő személyét, meg a gonosz munkáját is kordában tartja, irányítja. Övéi szabadítása miatt, az ellenségei ítélete céljából. „Az Isten ujjja ez” kijelentés üzenete erre az isteni személyre és tetteire utal itt ebben a csapásban. Miközben vizsgáljuk ennek a kifejezésnek a jelentését, megnézzük majd a néhány előfordulás helyét és jelentését az Ószövetségben. Valamint azt, hogy hogyan utalt erre a történetre Jézus maga is, és mit is jelentett az Úr Jézus száján az „Isten ujjja” kijelentés, és ennek milyen üzenete van visszamutatva az ószövetségi történetre, ami most előttünk van.

Először tehát, maga ez a kifejezés, ez a szókép mit is jelent: „Az Isten ujja ez.” A kifejezés mindenképpen az Isten keze, karja kijelentéshez hasonlóan az Úr személyének, erejének nagyságát hangsúlyozza. Nem véletlen az, hogy például a 6. rész elején olvashatjuk. Amikor előtte Mózes olyan fájoan – az 5. rész vége szempontjából tudjuk – még az Úrnak is ezt mondta, hogy miért, nem értette a történeteket, és lelki értelemben maga alatt volt, és az Úr egyszerűen válaszolt és ezt mondta: „Majd meglátod, mit cselekszem a Fáraóval; mert hatalmas kéz miatt kell őket elbocsátani és hatalmas kéz miatt úzi el őket az ő földéről.” A tíz csapás ítéletét és szabadítását az Úr lehetőségei szempontjából, tehát a kéz, hatalmas kéz kifejezéssel akarta az Úr maga kiemelni.

Nem olyan régen a Jelenések könyvét is olvastuk. Talán emlékszünk, hogy a tíz csapás leírásában szereplő történetek, történeti képek megjelennek a trombiták és a harag-poharak ítéleteinél is. Amik arra utalnak, hogy az Úr Jézus Krisztus eljöveteléig, amit mi is várunk drága reménységgel – és emlékszünk, ma is eljöhet –, tehát mi magunk is, 21. században élő hívő nép ugyanúgy tapasztalhatjuk, hogy az Úr ítélete, szabadítása hogyan mutatkozik meg az ő isteni ujja munkája nyomán. Jézus eljövetele előtti korban is ítélet és szabadítás népe számára, az ellenségein. Nincs új a nap alatt ilyen értelemben sem. Ezért nagyon beszédes nekünk a tíz csapás mindegyik csapása, mert elmondja, hogy ami akkor és ott történt, nekünk itt és most miben bátorító.

Amikor az Úr szuverén módon cselekszik, az azt hirdeti: ő bármit megtehet. Az is kiderült már eddig is – a folytatásban meg pláne előttünk lesz –, hogy a fáraó kemény szívét is végső soron az Úr irányítja és igazságosan meg is ítéli majd a gonosz fáraót. Itt az elején a mágusainak, Egyiptom írástudóinak, bölcseinek, akik okkult praktikákkal dolgoztak a cselekedete is, ügyködése is mind része volt annak, hogy a fáraó bekeményített. A szíve álnoksága miatt a harmadik csapás előtt – jellemző –, nem is volt intés. Hazudott a fáraó Mózesnek és Áronnak, az Úrnak. A hazugsága következménye: azonnal jön az ítélet. Károlit tetveknek fordítja, az új fordításban szúnyogoknak olvashattuk. Nem lehet igazán eldönteni, hogy milyen állatok is voltak ezek, de egy biztos, a tetű és a szúnyog, amit mi magyarok jól ismerünk, jól tükrözi, hogy micsoda szenvedést okoztak emberen és jószágon, és a kifejezések jól érzékeltetik, egész Egyiptom földjén.

És amikor a fáraónak a mágusai a maguk praktikájával szerették volna ezt a csapást is produkálni, akkor kiderül, hogy ezt nem bírják. Okkult varázslásukkal most is mindent megtettek. És azért azt jegyezzük meg, az önmagában olyan megmosolyogtató, hogy az okkult praktikával dolgozó varázslók, amikor produkálták az első két csapás dolgait, akkor ők tulajdonképpen a maguk ítéletét is súlyosbították. De ez legyen az ő bajuk. Most viszont az Úr abban mutatja meg az ő hatalmát, hogy nem engedi, hogy az okkult praktika hasson. A fáraó mágusai bármit is tesznek, tehetetlenek. És amikor el kell ismerni tehetetlenségüket az uruk előtt, akkor használják ők ezt a kifejezést: „Az Isten ujja ez.”

Részükről egyébként ez lehetett egyfajta negatív csengésű kijelentés is. Azt nem mondták, hogy az Úr ujja ez. Ők is tudják, hogy Mózesnek és Áronnak, Iz-

rael népének Istene az Úr. Csak úgy általánosságban mondják: Valaki (nagybetűvel), egy Hatalmas, aki hatalmasabb náluk is, az az Isten, meg az ujjá. De ha volt is bármilyen negatív csengés az ő kijelentésükben, az biztos, hogy beismerésük volt tehetetlenségükre nézve, és annak az Istennek a hatalmát emelték ki a fáraónak, aki Mózesnek és Áronnak is az Istene, akit képviselt ez a két lelki vezető.

Amikor itt arról van szó, hogy az Úr népe szenved, de az Úr szabadítani akar a tíz csapás során, ezért mit látunk: kőkeményen szenvednie kell kemény nyomorúsággal az ellenségnek is. És a mágusoknak a szava, kifejezése – „az Isten ujjá ez” – ebből a szenvedő nyomorúságos állapotból is jön. Nekik, amit ők mondanak – „az Isten ujjá ez” –, kényszerű elismerés. Nekünk pedig, de Mózesnek meg Áronnak is természetesen annak idején, a bibliai kijelentésben micsoda örömhír. Egyáltalán mi a Bibliában olvassuk ezt a mozzanatot. A jelentés bennünket egészen másképpen érint az üzenetben is majd.

És itt tartom ezt fontosnak, hogy hol használja még a Szentírás az ószövetségi kijelentésben is ezt a kifejezést. Nem túl sok helyen. A Mózes 2. könyve 31. rész 18. versében, amelynek párhuzamos helye a Mózes 5. könyve 9. rész 10. verse is, amikor Mózes a Sínain találkozik az Úrral, negyven nap és negyven éjjel ott van, és a végén megkapja a kőtáblákat. És ott használja a kijelentés leírása: „az Isten ujjával írt kőtáblákat”.

Az istentisztelet köszöntési igéjében pedig hallhattuk a 8. Zsoltárból a 4. versből Dávidnak a hitvallását. Dávid pásztorként és királyként is láthatta az időjárás alakulását, a teremtett világ szépségét, nappal is meg éjjel is, és hallottuk: „Mikor látom egeidet, a te ujjaidnak munkáját.”

Dániel könyve 5. részének 5. versében: „Abban az órában emberi kéznek ujjai tűnének fel, és írának a gyertyatartóval szemben a király palotájának meszelt falán, és a király nézte azt a kézfejet, amely írt.” Ott emberi kéznek ujjai, amelyek azonban az isteni kijelentésnek a közvetítői voltak Belsazar király számára.

Az Újszövetségben pedig a Lukács evangéliuma 11. részének 20. versében az Úr Jézus utal erre a kifejezésre, ezt használva az ő isteni személyére és munkájára: „Ha pedig Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.”

Ezeket az igeszakaszokat, ha majd esetleg otthon is elolvassuk, még jobban átgondolva talán, akkor világosan kiderül, hogy ahogy az isteni kéz, isteni kar kijelentéshez hasonlóan az isteni ujj képe, szóképe is Isten hatalmára akar utalni, mindenható voltára, szuverén voltára. De ebben a mindenható voltban benne van a személyesség is, az isteni személynek, minden tettének a személyessége. Apró részletességgel megnyilvánul mindig, amikor cselekszik bármit is az a hatalmas Isten.

Nekem a homokrajz készítése, művészi készítése ezért is jutott eszembe. Hihetetlen gyorsan bármi megváltozhat, hogyha az Úr valamit nagyon személyesen akar csinálni.

Az ellenségnek ez rettenetes hír, rossz hír, az Úr népének pedig micsoda bátorítás és vigasztalás. Például a kőtáblákra írt törvény kijelentése kapcsán.

A törvény erejével – halljuk ezt a kifejezést a világban is. Ereje van egy törvénynek, hatalommal bír azért, aki leírta, amilyen hatalom van a leírás mögött. De ebben az is benne van, hogy aki leírta, azt tisztelik, szeretik, ezért amikor a törvénynek az ószövetségi hívő nép is engedelmeskedett, azt szeretettel és örömmel tette. Persze, ha nem engedelmeskedtek, akkor megvolt a következménye annak is. Viszont azt látjuk, hogy még a pogány uralkodó, Belsazar is milyen súlyos ítélettel számol, amikor gúnyolja, gyalázza az Urat. Azt az Istent, aki az ő törvényét adta. És az ő törvénye vonatkozik nemcsak az ő népére. Emlékszünk, a Mózes 5. könyvében, amikor olvassuk a törvényi kijelentéseket, azok bizony vonatkoznak a pogányokra is. És Belsazar király azon az estén elpusztult, amikor megjelenik az a kéz a falon és ír.

De ez a kőtáblára írt, isteni ujjal leírt törvény azt is jelzi, hirdeti, hogy az Úr nagyon közel van azokhoz, akiknek szól ez az ő törvénye. Itt egyébként hadd jegyezzem meg: az Úr közel akar lenni a pogányokhoz is majd az ő népén keresztül. Az ő jelenléte, az ő szavának a megbízhatósága, bizonyossága az, hogy saját ujjammal írom le. Nem volt véletlen, hogy amikor az aranyborjúval vétkező nép súlyos bűne miatt aztán Mózes összetörte az eredeti táblákat, utána újakat kellett készítenie, de az új táblákra ismét az Úr maga írta föl az ő ujjával ezeket a kijelentéseket.

És csak két példát. Az úrnapi istentiszteleten is legutóbb hangzott példa arra, hogy milyen fontos a gondolkodásmódunkban az, hogy kivel számolunk mi a földi életünk hétköznapijain. Gondoljunk arra, hogy a család békéje, szeretetközössége milyen, amikor a hívő család, de akár a hitben még nem járó család is komolyan veszi az ötödik parancsolatát az Úrnak: „Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr a te Istened adott neked.” Vagy milyen jó, amikor a pihenés, a kikapcsolódás, az Úrral és az Úr népével való közös pihenés, kikapcsolódás átélése a negyedik parancsolat miatt.

Hadd kérdezzem meg tőletek, hogy ti vágytok arra mindig, hogy az Úr népével együtt, személyesen együtt legyünk istentiszteleten? Vagy néha könnyebb esetleg arra gondolni, hogy hát részt tudok én venni interneten keresztül is. Olyan, mintha ott lennénk. De az mégsem olyan, mert az Úr népe akkor éli át leginkább a negyedik parancsolat csodáit, isteni hatalmának a megnyilvánulásait, amikor a személyes jelenlét közösségi ajándéka, élménye ér bennünket. Hogyan munkálkodik Isten ujjá az ő közösen jelen lévő hívő népe között. Amikor betegek vagyunk, szabadságon vagyunk, természetesen nem vagyunk ott személyesen. Én sem vagyok itt mindig személyesen. De a hangsúly most azon van, hogy a negyedik parancsolat isteni ujjával írt törvénye milyen áldás lehet az Úr jelenléte, az ő személyes munkája kapcsán.

Dávid pedig ezen csodálkozik: hát, ha az eget is az Isten ujjai, az én drága Uram, felséges Uram Istenem ujjai készítették aprólékos részletességgel...! És bizony a mai világban mi még inkább láthatjuk az eget, a Napot, Holdat is, természetesen Dávid is láthatta és jó pár csillagot, de hát a mai technika lehetőségei mennyi csillagot megmutatnak. És hát, ha az Isten ujjá készítette...!

És emlékszünk talán arra is, hogy Ézsaiás könyvében azt olvassuk a 40. rész 26. versében, hogy az Úr személyének a nagyságát, hogy kicsoda is ő, abban mutatja meg igazán az ő népének is először is, amikor látják, hogy ő még a csillagokat is nevükön szólítja. Amikor megalkotta az összes csillagot – és jó pár csillag van, több százmilliárd – és mindegyiküket nevén szólítja. Akkor mit jelent Dávid számára is ennek az isteni hatalomnak, személynek, jelenlétének a szeretetközössége, amikor még az Ézsaiás könyve 43. részében azt olvassuk: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” Akár veszélyben is jó kezekben vannak az övéi a 8. Zsoltár fényében.

Az jutott eszembe, hogy bizony volt már többször itt a gyülekezetben is, hogy koraszülött gyermekek lettek, akiket az Úr ajándékba adott a családtagoknak, a családoknak és nekünk is, a lelki családnak. És, hát, én magam is és ti is, akik tudtatok a koraszülött gyermeket érhető veszélyekről, milyen őszinte, akár féltő szeretettel is imádkoztunk. És milyen öröm volt, amikor hallottuk, hogy bizony az Úr a koraszülött gyermeket, azt a picikét, pár hónapos csak talán, nemcsak az anyaméhben őrizte meg, hanem az inkubátorban is gondoskodott róla. És most már nagyfiú, nagylány, gyerekhétre is már jönnek vagy már konfirmáltak is azóta, mert az Úr, aki az egeket ujjaival formálta, hogyne gondoskodna az övéiről is.

Legutóbb pedig, amikor úgy utaztam vissza vonattal otthonról a szabadnapomon, hogy hatalmas viharfelhőbe keveredett a vonat Tápiószele és Keleti-pályaudvar között, élmény volt tapasztalni az eső erejét. Aztán pedig egyszer csak kimentünk a viharfelhőből és ott meg a nap sütött már nyugat felől. És hát sejthetik a testvérek, hogy ha kelet felé néztem abba a sötét felhőbe, egyszer csak megláttam egy hatalmas szivárványt. Nemcsak Napot, Holdat, csillagokat, hanem szivárványt is lehet látni az egekre tekintve.

És bizony az jutott eszembe azonnal, hogy: – Uram, milyen nagy ajándék, hogy a háborús helyzetben is, ahol szenvednek a magyar véreink is, meg az a sok nemzet, akik az orosz-ukrán háború miatt szenvednek, tapasztalhatja a te néped és a szenvedők kegyelmedet, ígéreteid megvalósítását. Akik meg a tieid közülük, azok pláne, hogy hogyan gondoskodik az Úr még háborús helyzetben is.

Meg eszembe jutott az egyik halálos beteg testvérünk, akivel együtt úrvacsorázhattunk még szeptember utolsó vasárnapján. És az Úr megadhatja, hogy csodát tesz, de ha nem, akkor pedig még a halálos betegágyon fekvő is 'aki az egeket megalkotta ujjával', hogyne gondoskodna rólunk a legnehezebb körülmények között is.

A harmadik csapásnál megmutatkozó szövegösszefüggésben pedig az látszik, hogy ez az Isten csakugyan még a Sátán, meg a Sátán minden okkult praktikája fölött is Úr, és ő simán korlátozza a Sátán bármelyik okkult praktikáját. Itt hallottuk a történetből, hogy hogyan.

Egy példát hadd mondjak el a modern korból is. Édesanyám mondta el már jó pár évvel ezelőtt, még a 2000-es évek elején lehetett, hogy hát, milyen „szeregettel” vannak a falu iránt, mert beköltözött nem messze tőlünk az egyik utcába egy asztaltáncoltató személy. Ezt kezdte hirdetni ott a faluban, és hát

szerette volna híresztelni az ő okkult praktikáját meg sok más praktikát is. És akkor beszélgettünk édesanyámmal is meg ott a családdal otthon erről. Egy dolgot tehet a hívő nép Tápiószőlős kis falujában: imádkozik azért, hogy az Úr mutassa meg az ő kegyelmét, szabadítását abban, hogy nem ér el semmi hasznát ez a valaki. Meg könyörüljön persze rajta is Isten. És bizony nem sok ideig tudott a faluban maradni. Nem azért, mert bántották volna, hanem egyszerűen az Úr elvitte egy faluból, ahol nagyon sok hívő ember van, sok hívő ember imádkozott azért, hogy az Úr ne engedje az ördög munkáját terjedni.

A Sátán bármelyik okkult praktikáját ma is az Úr korlátozza, nem engedi. Gondoljatok arra, amikor én magam is féltő szeretettel gondolok arra, hogy a kicsi, legkisebb gyerekeket is már a neten keresztül vagy a mobiltelefonjukon keresztül, ha van egyáltalán nekik, olyan könnyen és olyan gyorsan bármilyen kis nagyon izgalmas, érdekes játék nagyon súlyos okkult hatás alá vonhatja. A szülők nem tájékozottak, nem is tudják, hogy mi veszélyezteti a gyermekeket, de milyen fontos tudni, hogy lehet, hogy az Úr megengedi, hogy még a legkisebb gyermekünket, unokánkat, dédunokánkat is valami ilyen súlyos hatás éri egy játékon keresztül – érheti, megengedheti az Úr –, akkor is persze megvan a terve, de az Úr korlátozhatja is, ma is.

Itt a történetben nem tudták produkálni a varázslásukkal ezek a mágusok azt, amit az Úr viszont tudott. A fáraó szíve viszont kemény maradt – és ez is a Sátán munkája. Az okkult praktikát nem tudták művelni, viszont a fáraó szíve bizony kemény maradt. Nem hallgatott rájuk, de ott van a folytatás: „amint mondotta az Úr”. Tehát itt az látszik, hogy az Úr a fáraó keményszívűségét, ami a fáraó bűne volt és nagyon súlyos megátalkodott gonoszsága, de a másik oldalon meg ez az Úr terve volt, célja volt, ezt előre elmondta Mózesnek még a csipkebokornál.

És itt is a történetek egyes részleteiben majd figyeljétek meg, ha esetleg nem vettétek észre, kiemeli: „amint mondotta az Úr”. Az Úr fölötté áll a fáraó keményszívűségének is. Sőt, a hatodik csapástól kezdődően már az ítélet abban is megmutatkozik, hogy az Úr keményíti a fáraó szívét. Az első csapásban a fáraó keményíti a maga szívét, a fáraó marad meg megátalkodott gonoszságában. Mögötte persze ott van a Sátán ereje, minden hatalma, de az Úr fölötté áll. Az Isten ujjá és az Úr szava, amit előre megmondott, mutatja ebben a történetben, hogy ki is az az Úr, aki nagyon személyesen, apró részletességgel az ítélet és a szabadság miatt, népe meg az ellenségei miatt cselekszik.

De ha megnézzük ezek után, hogy az Úr Jézus hogyan is használta ezt az igei kijelentést, hogy utalt erre a történetre, akkor látjuk, hogy még messzebb lehet menni Istennek a személyességében, kegyelmes és ítélő mindenható tetteiben, annak megértésében. És ez mindenképp majd bátorítás lesz, remélem nektek is.

Amikor az Úr Jézus erről beszélt, ezt a Lukács evangéliuma 11. részének 20. versében olvashatjuk, így szól: „Ha pedig Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.” Nekem a Károli bibliában, amely a versek után szokta hozni mindig a jegyzeteket, a többi bibliai törté-

nethez való utalást, itt is szerepel: 2Mózes 8,19. Az új fordítású bibliákban a 15. vers. Ugyanis az történt, hasonló egyébként, mint a harmadik csapásnál, az Úr Jézus egy ördögös német meggyógyított, a csodát nem tudták tagadni az ellenfelei, Izrael népének akkori vezetői, de azt mondták, hogy Belzebúb által, az ördögök fejedelme által teszi ezt a csodát. És amikor az Úr Jézus velük érvel, beszélget – jelzem, ez is az isteni szeretetnek, személyesen és aprólékosan munkálkodó isteni kegyelemnek a munkája még az ellenfeleivel kapcsolatban is –, elmondja nekik, hogy miről is van szó. És aztán emeli ki ezt: – Hát, ha nem az ördög által tettem bármilyen csodát is most, akkor csak egy dolog maradhat, az Isten ujjá. „Ha pedig Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.” Ez micsoda örömhír!

Ezt a kijelentését Jézusnak – hadd húzzam alá – az ellenfelei hallhatták először, mert nekik szólt, mert Jézus el kellett, hogy magyarázza, hogy mi is történt. De persze szólt ez a kijelentés a tanítványoknak is, csak most az ellenfelekre akarok utalni, mert ez fontos lesz. Máténál ez a történet úgy szól: „Ha pedig én Istennek Lelke által űzöm ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.”

Ott Isten ujjá kifejezés az Újszövetségben az Isten Lelke. És ha eddig arról beszéltünk az ószövetségi példák fényében, hogy az Isten ujjá, az mutatja, hogy az Úr, az az Isten, aki szabadítani akarja az ő népét, meg hatalmasan a Sátán fölött is ott van, minden ellenségei fölött már az Ószövetségben is, ez az Úr, ez az Isten kicsoda. Az az isteni Lélek, aki már az Ószövetségben is mi mindent tett és tesz, micsoda hatalommal. Bár nemcsak hatalma van ennek az Úrnak mindenható módon, hanem az ő személyének a nagysága. És Jézus szavain keresztül, Jézus kijelentésén keresztül most hadd mondjam így: az Isten ujjá utal az Atyára mindenképpen. Benne van a Szentháromság Isten egész titka. De a Máté ígééhez kapcsolódóan ott az isteni Szentlélek és ott van az isteni Fiú, aki ezt az egészet végzi.

A tíz csapás során történtek is Isten hatalmas erejét, személyes munkáját, szabadítását, ítéletét hirdetik. De Jézus esetében még tovább kell menni, mert a tíz csapás is azért történt, hogy aztán egyszer eljöjjön a Messiás, egyszer az Isten szeretett ószövetségi népe között megszülessen a Megváltó. Tehát ami a tíz csapásban történt Mózesékkal, a fáraóval, Egyiptommal, az mind-mind készítette előre is azt a hatalmas isteni szabadítást, amit Jézus ezzel jelez: „elérkezett hozzátok az Isten országa”. Az ő személyében meg az ő munkájában. És éppen megszabadult valaki az ördögi megkötöttségétől, most már tudott beszélni, mert Jézus ezzel mutatta ki, hogy ki is ő.

Akik Jézusnak keményen ellenálltak és megmaradtak keményszívűségben, hitetlenségben, gondoljuk el, milyen ítélet vár rájuk is. Akik pedig Jézust megismerték, felismerték és a kemény szívük is esetleg meglágyult, mert az Úr meglágyította, azok Jézus tanítványaivá lettek. Szabadítás és ítélet Jézus esetében is. Az is benne van, hogy az igazi ítélet majd az elveszetteknek, a keményszívűeknek, akik megmaradnak a bűnükben, az az ő eljövetelekor lesz. Elérkezett az Isten országa Jézus személyében már most, aztán amikor pedig

eljön Jézus, amit mi is várunk, akkor pedig a maga teljességében, és akkor lesz az utolsó ítélet.

És ilyen értelemben a harmadik csapást is még követte hét másik. A harmadik csapásnál is már súlyos ítélete van az Úrnak, de mutatja, hogy még mindig van lehetőség akár a fáraónak is megváltozni. Csak a fáraó nem akart megtérni.

Igen ám, de mit látunk az újszövetségi kijelentésben meg Jézus történetében? Hogy volt, amikor még bizony a nagyon keményszívűek is mégiscsak elfogadták az Úr Jézust, az ő kegyelmét. Súlyos ördögi megkötözöttségben volt a gadarai ördögös is. Máténál tudjuk, hogy ketten voltak ráadásul, akiben Légió volt. És emlékeztek, amikor az Úr Jézus olyan egyszerűen és könnyedén megszabadította. Ezt a könnyedén azért mondom, hogy éreztessem, hogy az Úr Jézusnak az ördög semmi, legyőzött ellenség. Akkor még nem is halt meg a kereszten. De akkor is Jézus a győztes, mert ő az Isten ujjával úzi ki az ördögöket.

És mit mond a gadarai ördögös? – Uram, szeretnék veled maradni, menni veled, mint tanítványod. És Jézus mit mondott neki? – Nem. Menjél a tiedhez, és hirdesd el, hogy milyen hatalmas dolgot tett veled az Isten. Egy nagyon súlyos ördögi megkötözöttségben szenvedőt Jézus azonnal küld a misszióba: tegyél bizonyosságot arról, hogy mit tett veled az Isten. Nincs arra szükség, hogy védelem alatt legyél a közelemben. Nem félti Jézus senkitől és semmitől, még a Sátántól sem. Pedig tudjátok, hogy ezt is a biblia tanítja, hogy azért vigyázni kell, nem lehet játszani a Sátánnal, az okkult dolgokkal sem. De a gadarai ördögös mehet, mert megszabadult, mehet vissza és hirdetheti az övéinek, mert Jézus az erősebb.

Hadd olvassam most fel a 21. verset: „Mikor az erős fegyveres őrzi az ő palotáját, amije van, békességben van;...” – majd a 22. így folytatódik – „...De mikor a nálánál erősebb reá jöven legyőzi őt, minden fegyverét elveszi, melyhez bízott, és amit tőle zsákmányol, elosztja.” Jézus az erősebb fegyveres itt a képben. És annyira erősebb az Úr Jézus a gonosznál, hogy mivel még a végén magát az ítéletet is ő hordozta el, amikor elvégezte a megváltó művet, ezért lehet, hogy a szinte végletekig megátalkodott keményszívű elveszett bűnös is egyszer csak megalázhatja magát, elfogadhatja Isten kegyelmét. A Római levél 11. részében erre csodálatos igei tanítás van, majd olvassátok el – Római levél 11. része –, hogy az Úr a keményszívű népét is, a tőle nagyon durván eltávolodott népét is hogy helyre tudja állítani. És Saul – aki Pál is – megtérése is mutatja, hogy milyen keményszívű, megátalkodott bűnös ember – a bűnösök közt első vagyok én, Saul –, de ő is az Úr Jézus követője lesz.

Ez ott fontos nekünk a mában, hogy a harmadik csapás történetének az a fajta szenvedése, az a fajta próbája, ami akkor és ott az Úr ószövetségi népének volt, meg Mózesnek, Áronnak, az bennünket is érinthet, és nagyon egyszerűen, amikor a fáraó szíve kemény maradt. Az Úr megmondta, de attól még a kemény szívnek voltak kemény következményei, az Úr népe még mindig szenvedett, még mindig bántották őket, fájt nekik a gonosz bántása.

Nekünk is nagyon fáj, amikor egyszerűen nem értjük, hogy az az ellenálló, keményszívű szerettünk, barátunk már tudja nagyon jól, hogy amiatt ment tönk-

re az élete, mert milyen, és hogy hitetlen, de egyszerűen nem hajlandó megalázní magát, elismerni, hogy vétkezett volna bármiben is. Hallottuk az evangélizáció során is, hogy a Sátán uralma, a bűn uralma mennyire vakká tudja tenni az elveszett bűnös embert. És megszakad a szívünk, hogy még mindig ellenáll, pedig milyen féltő szeretettel vagyunk iránta és próbáljuk őt az Úr közelébe hívni.

Vagy amikor látjuk – ahogy mondtam is – világi méreteken is a Sátán gonosz munkáját, a vezetők elvakultságában, a háború szörnyűségeiben, ez fáj. De akkor is ott van: az Isten ujjá ez. Az Úr tudja, hogy mit akar tenni, a mi időnkben is tudja, hogy valaki miért keményszívű, ha keményszívű, hogyan nyerheti meg magának, ha ő akarja bármikor. Nekünk pedig a harmadik csapás igei történetének a leírása is, illetve az Úr Jézusnak a története ehhez kapcsolódóan különösen is mutatja: mi az igéjét, az Úr szavát képviselhetjük, ahogy Mózes és Áron tették annak idején. Az életünk is és a szavunk is természetesen az Úr, az Isten ujjá, kezének munkájának az eszköze lehet. Ő cselekszik, megmutatkozik az ő cselekedete az életünkön és a szavunkon keresztül. Mi az igét képviseljük étellel és szóval, az Úr Lelke pedig végzi a többit.

„Az Isten ujjá ez” – mondták a mágusok a fáraónak. Ő maradt keményszívű, de az Úr munkálkodott. Végbe vitte a harmadik csapását is meg aztán az összes többit, aztán elvégezte az Úr Jézus által is a megváltó művet, az ítélet és a szabadítás elvégztetett.

És a mi időnkben ilyen értelemben most legyünk mi a Mózesek és Áronok, akik az Isten ujjának az eszközei lehetünk, mert az Úr Jézust követjük, és általunk is hatalmasan akar munkálkodni. Te hol lehetsz az Isten ujjá eszköze? Hol van szükséged vigasztalásra, bátorításra, ha keményszívűvel van dolgod? És hol van szükség az Úr gondoskodására, nagyon személyes megtartó munkájára a tekintetben, hogy ő gondoskodjon rólam, mert most éppen baj van. Vagy a tekintetben is, hogy: – Uram, szeretném a te törvényedet megtartani, mert tudom, hogy az nekem is áldás. Lehet, hogy most nehéznek érzem, de könyörülj rajtam, hogy a te törvényedet ebben is tarthassam meg, mert ezek a te ujjaddal írt törvények.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, áldunk, hogy, ahogy az ószövetségi időkben is hatalmasan munkálkodtál kegyelmeddel, szabadításoddal, de ítéleteddel is, ugyanúgy a mi időnkben is igaz ez, még magasztosabban, hiszen Jézus Krisztus által elvégeztél mindent, és az ő eljövetelét várva ebben a mostani időben élhetjük át a te munkádnak minden személyes biztatását, vigasztalását, bátorítását, vagy ha kell, feddését, intését is.

Köszönjük neked, hogy ma is igaz, te a Sától megszabadítottál minket és nagyon súlyos ördögi megkötöttségektől is bármikor megszabadíthatod a tiedet. Köszönjük, hogy a hozzád térésben is megtapasztaltuk ennek a drága szabadításnak az örömét.

Könyörülj azokon, akiket esetleg gyötör a Kísértő, támad. Arra kérünk, hogy hadd tudjanak Jézus szabadításában megnyugodni.

És kérünk azért is, segíts mentő szeretettel, könyörülő szeretettel hordozni azokat, akiket talán nagyon nehéz, mert keményszívűek, mint a fáraó volt. De köszönjük, hogy eljöveteledig bármikor hozzád térhetnek ők is. Áldunk téged, hogy vannak a Bibliában példák arra, amikor az ellenségek hozzád tértek.

Te őrizzed, kérünk, szeretteinket, a gyerekeket, az időseinket is. Te gondoskodjál róluk, kérünk, az idős beteg testvérekről a testi és lelki terhek idején. A gyermekeket, fiatalokat pedig őrizzed, ennek a mostani világnak, a mostani lehetőségeknek sokféle gonosz ármányaitól.

Kérünk, könyörülj meg a mi vezetőinken, hogy legyenek először is alázatban a hatalom gyakorlásában, és tőled kapjanak bölcsességet, lelki erőt is a döntések hozatalához, hogy ebben a mostani nagyon nehéz időszakban is ők is eszközeid legyenek.

Kérünk, hogy mint gyülekezet is, mint a te hívó néped étellel is és szóval mutassunk rád. Segíts ebben is bennünket, hogy bárki, aki idejön személyesen, tapasztalhassa meg, milyen jó a te közelségedben lenni.

Köszönjük újra, hogy az evangélizációs héten is rendszeresen szólt a te szavad, és azóta is milyen sokszor már.

Köszönjük neked, hogy rád bízhatjuk most is a Kárpátalján levő magyarokat, lelki testvéreinket különösen is, ott a háborúban a leginkább szenvedő népeket, az oroszokat és az ukránokat. Könyörülj rajtuk, és kérünk téged arra, hogy adj békességet először lélekben és testileg is.

Most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg, kérünk, Jézusért.

Ámen.

Minden gondotokat ő reá vessétek, mert néki gondja van reátok. Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen: Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben.

1Péter 5,7-9a

608 Áldó hatalmak oltalmába rejtve

✂ Bonhoeffer, Dietrich (1906-1945)

🎵 Vizi István (1961-)

✂ Dóka Zoltán (1929-2000)

Ál - dó ha - tal - mak ol - tal - má - ba rejt - ve

Csak vár - juk bé - kén mind - azt, a - mi jó,

Mert Is - ten ő - riz hí - ven reg - gel, es - te,

Ő hű lesz, bár - mit hoz - zon a jö - vő.

2. Ha gyötri, bántja szívünket a régi,
És múlt napoknak terhe ránk szakad,
Megrettent lelkünk vigaszodat kéri,
Mit nekünk szerzett, Atyánk, szent Fiad.
3. S ha szenvedések kelyhét adod inni,
Mely színig töltött, keserű s nehéz,
Te segíts békén, hálával elvenni,
Hisz áldva nyújtja hű atyai kéz!
4. És ha az úton örömet adsz nekünk,
Ha szép napod ragyogva ránk nevet,
Biztasson, intsen sok nehéz emlékünkhöz,
Hogy életünket szenteljük neked.
5. A csend köröttünk mélyen szerteárad.
Hadd halljuk azt a tiszta éneket,
Amely betölti rejtett, szép világod,
Hol téged dicsér minden gyermeked!